

[Socialministeren.]

nen og repræsentanter for invalideorganisationerne med den opgave at overveje de gældende regler om invalidepension og andre offentlige ydelser til invaliderede og at fremkomme med forslag til ændringer, som kan fremme mulighederne for en mere individualiseret bistand. Jeg anmodede endvidere udvalget om at se på, om det ville være hensigtsmæssigt at gennemføre en selvstændig invalidepensionslov, i hvilken forbindelse det skulle overvejes, om forskellen bl. a. i alder på invalide- og folkepensionister begrundet en forskel i pensionsniveauerne. Udvalget afgav i december forrige år en betænkning, der er omdelt til medlemmerne af det høje ting. Udvalget stillede forslag til en ændret invalidepensionslovgivning. Et udkast til lovforslag findes optaget som bilag 1 til betænkningen.

Regeringens lovforslag bygger helt på det af udvalget stillede forslag. Dog er der foretaget en række ændringer af systematisk og redaktionel karakter. Endvidere er der af finansielle grunde foreslået en overgangsordning i det første år efter forslaget's ikrafttræden.

Begrundelsen for den foreslåede forhøjelse af invalidepensionens niveau er, at invalidepensionisterne befinder sig på alderstrin, hvor den ikke-invaliderede normalt har sin fulde arbejdsevne og tjener fuld arbejdsindtægt. Den invaliderede medborger må naturligt sammenligne sig med sine jævnaldrende på arbejdsmarkedet. Han vil som disse ofte have familie at tage vare på og børn, der skal uddannes. Et kompensations-synspunkt fører derfor til, at pensionen bør afstemmes efter det almindelige lønniveau. Dette synspunkt har jeg tidligere givet udtryk for her i tinget, og synspunktet har ofte været fremført i den offentlige debat, hvor det har mødt bred tilslutning.

Kompensations-synspunktet kan dog kun bære en forhøjelse af pensionsniveauet indtil en vis grænse. For ikke at modvirke revalidering og den enkelte pensionists vilje til at forbedre sin arbejdsevne er det nødvendigt, at der er en vis forskel mellem pensionens størrelse og lønningerne på arbejdsmarkedet.

Lovforslaget bygger på de her fremhævede betragtninger. Det foreslås at indføre

en gradueret pensionsordning, hvorefter rettigheden til 3 pensionsstørrelser afhænger af graden af erhvervsevnes nedsættelse.

Til invaliderede, som er helt erhvervsudygtige, eller som kun har en ganske ringe erhvervsevne i behold, ydes højeste pensionsstørrelse. Er erhvervsevnen nedsat med omkring $\frac{2}{3}$, ydes mellemste pensionsstørrelse, og laveste pensionsstørrelse ydes, når erhvervsevnen er nedsat med mindst halvdelen.

Pensionen ydes med et grundbeløb af samme størrelse og reguleret efter indtægt på samme måde som hidtil. Gradueringen i de tre pensionsniveauer sker gennem de foreslåede nye invaliditetsbeløb og erhvervsudygtighedsbeløb. Disse to beløb, der hver svarer til halvt grundbeløb, reguleres ikke efter indtægt. Invaliditetsbeløbet ydes til alle pensionister, medens erhvervsudygtighedsbeløbet kun ydes til gruppen sværest ramte invaliderede. Til gruppen pensionister med en erhvervsevne, der er nedsat til omkring halvdelen, ydes pensionen dog kun med halvt grundbeløb og halvt invaliditetsbeløb.

I praksis har de gældende regler, hvorefter der kun ydes én pensionsstørrelse, således at valget står mellem fuld pension og afslag, især vist sig utilstrækkelige over for personer, hvis erhvervsevne ikke er nedsat helt til den gældende grænse. Hvor erhvervsevnen vel ikke er nedsat med $\frac{2}{3}$, som den gældende lov kræver, men dog væsentligt nedsat, er der behov for en mellemløsning. Det er dette behov, der er søgt imødekommet ved indførelsen af en lavere pensionsstørrelse i disse tilfælde. Pensionen foreslås her, som jeg nævnte det, fastsat til halvt grundbeløb plus halvt invaliditetsbeløb.

Højeste, mellemste og laveste pensionsstørrelse udgør, beregnet efter pristallet for juli 1964, henholdsvis 10.128 kr., 7.596 kr. og 3.804 kr. årlig for enlige. For ægtepar, hvor begge ægtefæller er berettiget, er beløbene ligesom efter de gældende regler ca. $1\frac{1}{2}$ gang beløbet for enlige, d. v. s. henholdsvis 15.312 kr., 11.484 kr. og 5.748 kr.

Endvidere foreslås en forhøjelse af bistands- og plejetillæg til pensionen. De hidtidige satser for disse tillæg, der ydes til personer, som på grund af invaliditeten må have personlig bistand eller pleje for at kunne forblive i deres hjem, er ganske utilstrække-